

בולעטין # 349 - תשרי תשנ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְכֶם וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק כז - המשך רמז תשעג

ותקרבנה בנות צלפחד. שנו רבותינו בנות צלפחד נטלו שלשה חלקים חלק אביהן שהיה מיוצאי מצרים וחלקו עם אחיו בנכסי חפר ושהיה בכור ונטל שני חלקים. והא אין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק, אמר רבא ארץ ישראל מוחזקת היא וכו' (כתוב ברמז קע"ז):

ותעמודנה לפני משה ולפני אלעזר וגו'. אפשר עמדו לפני משה ולא אמר להן דבר לפני אלעזר ולא אמר להן דבר ועמדו לפני הנשיאים וכל העדה אלא סרס המקרא ודרשהו דברי רבי יאשיה. אבא חנן אמר משום ר"א בבית המדרש היו יושבין והלכו ועמדו לפני (משה) [לפני כולן]. במאי קא מיפלגי מר סבר חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב ומר סבר אין חולקין והילכתא חולקין והילכתא אין חולקין, ולא קשיא הא דפליג ליה רביה יקרא והא דלא פליג ליה. תניא בנות צלפחד חכמניות היו דרשניות היו צדקניות היו. חכמניות היו שלפי שעה דברו מלמד שאותו היום היה משה יושב ודורש בפרשת יבמין אמרו לו אם כבן אנו נירש כבן ואם לאו תתיבם אמנו מיד ויקרב משה את משפטן. דרשניות היו, היו דורשות ואומרות

אלו היה לו בן לא דברנו. והתניא בת, הכי קאמר אלו היה לו בת לבן לא דברנו. צדקניות היו שלא נשאו אלא להגון להם. תניא ר"א בן יעקב אומר אפילו קטנה שבהן לא נשאת פחותה מארבעים שנה. איני והאמר רב חסדא נשאת פחותה מבת עשרים יולדת עד ששים, בת עשרים יולדת עד ארבעים, בת ארבעים שוב אינה יולדת, אלא מתוך שצדקניות היו נעשה להן נס כיוכבד שילדה בת מאה ושלישים שנה. להלן מנאן הכתוב דרך גדולתן וכאן מנאן דרך חכמתן מסייע ליה לרבי אמי בישיבה הלך אחר חכמה ובמסיבה הלך אחר הזקנה. אמר רב אשי והוא דמופלג בחכמה והוא דמופלג בזקנה. תנא דבי רבי ישמעאל בנות צלפחד שקולות היו שנאמר ותהיינה הויה אחת לכולן. מתלוננין ועדת קרח לא היה להן חלק בארץ. והתניא יהושע וכלב נטלו חלקם, לא קשיא מר מקיש מתלוננים למרגלים ומר לא מקיש מתלוננים למרגלים דתניא אבינו מת במדבר זה צלפחד, והוא לא היה בתוך העדה זו עדת מרגלים, הנועדים על ה' אלומתלוננים. עדת קרח כמשמעו. מר מקיש מתלוננים למרגלים ומר לא מקיש. א"ל רב פפא לאביי ולמאן דמקיש איכפל יהושע וכלב ירתי לכולה ארעא דישראל, א"ל מתלוננים שבעדת קרח קאמרינן:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)